

Lid siden udtalte sig herom, paa, om det hedder Understøttelse eller Pension; dette er for mig af underordnet Betydning, men jeg troer, at det, at Staten skal udrede Summen, er det overordnede Hensyn, og jeg har derfor fundet, ikke for denne Sags, men netop for Principets Skyld, at her ikke var Anledning til at give en saa stor Understøttelse som den, man, som sagt, havde været forpligtet til at give, hvis den Paagældende havde været fast ansat Embedsmand. Jeg veed vel, at der anføres i Motiverne, at Manden har været i Besiddelse af en usædvanlig Dydighed, og da jeg slet ikke kender ham, skal jeg ikke udtale Nogetsomhelst derom, men seer man hen til, at han omtrent i 28 Aar har forestaaet dette Dæmningsarbejde ved Agger Canal, der har været saagodtsom uden Betydning, og som nu ikke agtes forsat videre, skulde man troe, at denne Mand, hvis han havde besiddet en overlegen Dydighed, efter min Mening allerede for flere Aar tilbage maatte have vidst, at dette Arbejde ikke kunde lykkes. Hvad den anden Mand angaaer, har han kun haat en fast Løn af 50 Rb. aarlig, medens han har haat en Gratification af 100 Rb. aarlig — Diæter og Befordringsgodtgjærelse kunne jo ikke her regnes med —, og for denne Mand foreslaaes der nu en aarlig Understøttelse ikke alene af Gratificationen, men ogsaa af den faste Løn, medens han ikke mere har noget Arbejde. Dette bliver altsaa det Samme som, at man, naar man affædiger en fast ansat Embedsmand, giver ham Ventepenge, men her siger jeg atter, at Betænelsen for mig er det Underordnede, Pengeudbetalingen det Overordnede. Jeg har derfor meent, at naar man giver den Bedkommende i fremtidig Understøttelse, hvad han hidtil har haat i Gratification, er man imødekommen ham saameget, som det er rigtigt. — Mit Forslag med Hensyn til den først omtalte Mand gaaer ud paa at nedsaette Summen 600 Rb. med 150 Rb., saaledes at han altsaa vil faae 450 Rb. i aarlig Understøttelse. — Med visse faa Bemærkninger skal jeg henstille Forslagene til det høie Thing.

M. Sage: Det er ikke for at modsige, hvad den ærede Ordfører ansøgte, at jeg vil

tillade mig nogle Bemærkninger. Jeg erkjender, at et Offer fra Statens Side af 15,000 Rb. ikke er Hovedspørgsmaalet, naar der handles om en bedre Indretning af de grønlandske Sager, men jeg vil dog henstille til det ærede Udvalg og det høie Thing, om man ikke kunde vente, indtil vi atter samles, med at afgjøre et for Grønland idetmindste saa væsentligt Punkt. Der foreslaaes Forhøielse af Indhandlingsprisen for Spæk, men alle de andre Gjenstande ere slet ikke omtalte. Jeg vil ikke trætte med at anføre Priserne paa den Mængde Artikler, vi faae fra Grønland, men kun nævne Bjørnesteind, som betales Grønlanderne med 5 Rb., men sælges her til Priser fra 80 indtil over 100 Rb. Jeg mener, at det maaskee vilde være rigtigere at gjenemgaae Tarifen, inden man skrider til partielle Forandringer. Indtil 1857 betalte vi Grønlanderne pr. Ballie Spæk; det blev da forandret, og Betalingen forhøiedes til 1²/₅ f. pr. Pund, idet Ballieberegningen kun gav 1¹/₁₀ — 1¹/₄ f. pr. Pund. Denne Forhøielse fandt Sted for Sæl- og Hvidspæk, og Prisen forhøiedes til 1 f. for Haispæk og Lever. Det er ikke muligt at sige, hvorvidt de forhøiede Priser have forøget Productionen eller ikke. Jeg har ganske vist Oplysninger liggende for mig, men naar man ikke kender Forholdet mellem de heldige og uheldige Aar for Fangsten, tør man ikke driste sig til at komme til noget Resultat i saa Henseende. Nu foreslaaes der en Forhøielse for Sæl- og Hvidspæk til 2 f. og for Haispæk og Lever til 1¹/₄ f., og den derved fremkomne Forstjæl er beregnet til 15,000 Rb. Det forekommer mig nu først og fornemmelig, at man maatte kunne naae det Maal at betale Grønlanderne noget bedre, saa at de fik flere Penge mellem Hænder, uden at der egentlig opstod noget saa stort Tab for Statskassen. Jeg skal tillade mig at oplyse, hvorledes de grønlandske Kassers Tilstand er for Diebliffet. Der er ved Hjælp af den Bestemmelse, som vi have truffet om, at en Tjerededeel af Indhandlingssummen skulde gaae til de Kommunekasser, som ere blevne oprettede i Grønland, i 3¹/₄ Aar indkommet i Sydgrønland circa 23,400 Rb. Deraf var i Behold den 31te Marts 1867 15,736 Rb. For Nordgrønlands Bedkommende er der kun bidraget til